

Expediente núm. 89/2017

Resolució núm. 53/2018

**CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA
I BON GOVERN DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

COMISSIÓ EXECUTIVA

President: Sr. Ricardo García Macho

Vocals:

Sra. Emilia Bolinches Ribera

Sr. Lorenzo Cotino Hueso

Sr. Carlos Flores Juberías

Sra. Isabel Lifante Vidal

València, 3 de maig de 2018

Reclamant: Sr. [REDACTED]

Subjecte contra el qual es formula la reclamació: Ajuntament d'Alacant

Vista la reclamació número 89/2017, interposada pel Sr. [REDACTED], formulada contra l'Ajuntament d'Alacant, i sent ponent el vocal Sr. Sr. Lorenzo Cotino Hueso, s'adopta la següent:

RESOLUCIÓ

ANTECEDENTS

Primer. Segons es desprén de la documentació que hi ha en l'expedient, amb data de 23 de maig de 2017 el reclamant va presentar un escrit, en el qual se sol·licitava la informació següent:

- Informació de llicències concedides sobre vetlladors des d'inici de l'activitat, així com les actualment vigents en els locals [REDACTED] en l'avinguda [REDACTED] (3 locals paral·lels sense parets mitgeres entre aquests i davall de ma casa).
- Informació de l'ampliació de la llicència concedida com a PUB a [REDACTED] del local paral·lel, sense portes, ni façana.
- Actes alçades i altres procediments o actuacions sobre aquests.

Segon. Respecte a aquest escrit, el 27 de juny de 2017 l'Ajuntament va afirmar que ho denegava, ja que no era procedent la petició d'informació per protecció de dades personals, perquè no havia acreditat la representació i perquè mancava d'interés legítim. Expressament afirmava aquesta comunicació que "abans d'adoptar la resolució procedent, que serà denegatòria, d'acord amb els raonaments anteriorment indicats", en qualsevol cas donava un termini per a al·legacions.

El reclamant va presentar un escrit a l'Ajuntament el 20.7.2017. En aquest, el reclamant va indicar que es tractava d'un assumpte de contaminació acústica, ja que vivia directament en contacte amb les activitats causants del soroll. Pel que fa al dret de protecció de dades, el reclamant recordava que, de cap manera volia conèixer dades personals, sinó les llicències concedides a aquests locals des de l'inici de l'activitat, fins a les actualment concedides". Així mateix, el seu dret d'accés a la informació ho garantia la normativa ambiental. Apuntava, així mateix, que la informació sol·licitada era "informació pública que, a més, hauria d'estar exposada en els locals i l'exposada està caducada 1 any". En aquest escrit de 20 de juliol de 2017 reiterava la petició d'informació al mateix temps que sol·licitava una reunió amb el regidor d'Urbanisme o Ocupació de Via Pública.

Tercer. El 28.7.2017 l'Ajuntament a través del Registre va traslladar a aquest Consell l'escrit de reclamació de 20.7.2017. En aquest el reclamant al·lega:

“Negació de sol·licitud d'informació pública per escrit, i no concessió de reunió sol·licitada amb el regidor d'Ocupació de Via Pública, adjunte els escrits de:

1. Entrada.
2. Contestació d'aquesta.
3. Escrit a registrar com a disconformitat d'aquesta.”

Quart. El 26 d'octubre de 2017, la Comissió Executiva del Consell de Transparència va remetre un escrit a l'Ajuntament, pel qual se li atorgava, prèviament a la resolució de la reclamació presentada, un tràmit de requeriment d'informació i formulació d'al·legacions per un termini de quinze dies, perquè poguera aportar qualsevol informació relativa a la reclamació que poguera ser rellevant, així com formular les al·legacions que considerara oportunes.

Havent-se superat àmpliament aquest termini, no s'han rebut al·legacions ni cap document per part de l'Ajuntament en aquest Consell.

Cinqué. Que aquest Consell, entenent que hi havia interessos de tercers interessats, va requerir els responsables dels [REDACTED] perquè al·legaren el que tingueren per convenient respecte de la sol·licitud d'informació relativa a aquests. El 23 de març de 2018 la mercantil [REDACTED], va presentar les seues al·legacions en el sentit que “no estic d'acord que se li entregue cap tipus de documentació o informació sobre la situació de la meua empresa a aquest senyor, ja que la documentació que hi ha en poder seu reflecteix que posseïsc totes les llicències pertinents per a exercir la meua activitat [...] aquesta sol·licitud d'informació atenta contra el meu dret a la intimitat i el del meu negoci, i se sap fefaentment que la informació que poguera rebre aquest senyor seria utilitzada en contra meua.”

Sisé. Efectuada la deliberació de l'assumpte en diverses sessions d'aquesta Comissió Executiva, i sense que haja sigut possible complir el termini oportú a causa de les mancances estructurals d'aquest òrgan, s'adopta aquesta resolució amb els següents:

FONAMENTS JURÍDICS

Primer. De conformitat amb l'article 24.1, en relació amb el 42.1 de la Llei 2/2015, de transparència, bon govern i participació ciutadana de la Comunitat Valenciana (d'ara endavant Llei 2/2015 valenciana), l'òrgan competent per a resoldre les reclamacions que es presenten en el marc d'un procediment d'accés a la informació és la Comissió Executiva amb caràcter previ a la seua impugnació en la jurisdicció contenciosa administrativa.

Segon. La informació sol·licitada s'engloba, sense cap dubte, en el concepte d'informació pública de l'article 13 de la Llei 19/2013 (de transparència, accés a la informació pública i bon govern), segons el qual: “S'entén per informació pública els continguts o documents, qualsevol que siga el seu format o suport, que hi haja en poder d'algun dels subjectes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest títol i que hagen sigut elaborats o adquirits en l'exercici de les seues funcions”. Aquesta sol·licitud es formula, sens dubte, davant un dels subjectes obligats per la llei, com és un ajuntament.

Ara bé, el reclamant requereix -entre altres- l'accés a les actes alçades i altres procediments o actuacions sobre els pubs -en raó s'entén de les molèsties que li generen. Ha d'assenyalar-se que l'accés sol·licitat, si escau, pot considerar-se sota el règim específic del dret d'accés a la informació ambiental, especialment regulat per la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (incorpora les directives 2003/4/CE i 2003/35/CE). En aquest punt, podria qüestionar-se la competència d'aquest Consell en relació amb la sol·licitud d'una informació sota aquest règim específic.

Doncs bé, referent a això aquest Consell manté una línia clara sobre la nostra competència en relació amb reclamacions respecte d'accessos qualificats i subjectes a un règim particular a la informació. Així és el cas de l'accés a la informació per regidors i la seua vinculació amb l'article 23 CE, per sindicalistes (art. 28 CE), l'accés lligat a la llibertat d'informació (art. 20), a l'accés a la justícia (art. 24),

accés a la informació pública lligat al dret fonamental de protecció de dades (art. 18.4 CE), o a l'accés a l'expedient ja siga per interessats o per tercers. En tots aquests supòsits no hem dubtat de la nostra competència en cap manera exclosa ni per la Llei 19/2013, la legislació valenciana de transparència, ni per la legislació especial aplicable en cada cas. Així mateix, i en termes generals, hem argumentat que no tindria lògica privar per a àmbits privilegiats o qualificats de dret d'accés d'una garantia que té el règim general del dret d'accés a la informació.

En aquest cas la solució ha de ser similar. I en aquest punt, considerem –com en algunes altres ocasions– especialment encertat el criteri seguit per la GAIP de Catalunya. Com aquesta autoritat de transparència ha assenyalat:

“El fet que la informació que es demana estiga relacionada amb l'acció pública sancionadora en matèria mediambiental, pot fer dubtar de la seua admissibilitat, en la mesura en què la informació mediambiental està sotmesa a un règim especial d'accés regulat per la Llei 27/2006, de 18 de juliol, pel qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIA). En relació amb aquesta qüestió, cal assenyalat que la disposició addicional primera de la LTAIPBG, apartat segon, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per la seua normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei; d'acord amb aquest caràcter supletori de la LTAIPBG i considerant que la LAIA no preveu expressament la possibilitat de reclamar davant un òrgan independent i especialitzat com ara la GAIP en cas de denegació d'accés, cal concloure que és aplicable aquesta via addicional i voluntària de garantia a l'accés a la informació també de l'àmbit del medi ambient i que la GAIP és competent per a atendre les reclamacions que se li dirigisquen per denegació de l'accés a informació ambiental. Així ho entén la GAIP en diverses resolucions, entre les quals la Resolució 211/2017, de 27 de juny, que en el FJ primer s'expressa així: “La LAIA en cap moment exclou aquesta possibilitat i la permet quan, en regular en l'article 20 els recursos que es poden interposar contra les denegacions d'accés a informació ambiental, remet als recursos administratius previstos de forma general en la normativa de procediment administratiu comú i una altra normativa aplicable. Entre aquesta altra normativa aplicable s'ha d'incloure la normativa de transparència, que preveu expressament la seua aplicació supletòria en matèria d'accés a informació ambiental, com s'ha vist, i que qualifica la reclamació davant dels nous òrgans de garantia que preveu (com la GAIP, a Catalunya) com a substitutiva dels recursos administratius d'acord amb l'article 112.2 LPAC (article 23.1 LTAIPBGE). La possibilitat de tindre una via addicional, voluntària, ràpida i gratuïta de reclamació, davant un òrgan especialitzat i independent com la GAIP, que no exclou el recurs contenciós administratiu posterior, sembla, a més, plenament coherent amb la finalitat última de la LAIA i de les directives de la Unió Europea que aquesta trasllada: proporcionar les màximes garanties al dret d'accés a la informació ambiental com a instrument de protecció del medi ambient. No tindria sentit que l'accés a una informació com l'ambiental, que ha disposat tradicionalment d'un règim d'accés especialment reforçat, no gaudira del mecanisme bàsic de garantia davant la GAIP que la LTAIPBG i la LTAIPBGE reconeixen en cas que es vulga accedir a qualsevol altre tipus d'informació pública.” (Resolució 336/2017, de 6 d'octubre GAIP).

En aquest cas en termes generals i a la vista d'aquesta enumeració taxada de matèries que s'han de considerar informació mediambiental, pot considerar-se que la informació sol·licitada relativa a “accés a les actes alçades i altres procediments o actuacions” sobre els pubs que molesten el reclamant clarament estiga en l'àmbit de l'accés a la informació ambiental. Cal recordar en aquest sentit, que atenent els termes en què la defineix l'article 2, LAIA, es podria incloure, si escau, entre les “mesures administratives, com ara polítiques, normes, plans, programes, acords en matèria de medi ambient i activitats que afecten o puguen afectar els elements i factors mencionats en les lletres a) i b), així com les activitats o les mesures destinades a protegir aquests elements”, en el nostre cas, podria ser el “soroll”.

Sobre aquesta base, cal recordar que el medi ambient ha sigut l'avantguarda i l'objectiu primer per al reconeixement internacional (i nacional) de l'accés a la informació pública. Es tracta d'un sector privilegiat en aquesta matèria, on es reconeix la cabdal importància de la transparència, la participació i el control social per a aconseguir objectius de sostenibilitat i drets de les futures generacions. Així, en l'àmbit mediambiental, cal tindre en compte el conveni d'Aarhus 25 de juny de 1998, ratificat el 29 de desembre de 2004, i en vigor des del 31 de març de 2005. Així mateix, com a transposició de les directives de la

Unió Europea 2003/4/CE i 2003/35/CE i la Llei 27/2006 mencionada. Així les coses, és procedent tindre en compte, si escau, el règim privilegiat que puga tindre l'accés a la informació en aquest àmbit, amb aplicació supletòria de la Llei 19/2013.

Tercer. L'actuació de l'Ajuntament i del reclamant pot considerar-se certament confusa a l'efecte de l'itinerari processal de la present reclamació. Segons s'ha exposat en els antecedents, en aquest cas el de 23 de maig de 2017 se sol·licita informació a l'Ajuntament. El 27 de juny de 2017 l'Ajuntament en la seua comunicació afirma expressament que la resolució seria denegatòria en qualsevol cas per protecció de dades personals, perquè el sol·licitant no havia acreditat la representació i perquè mancava d'interés legítim. Sense perjudici de l'anterior, l'Ajuntament no procedia a resoldre expressament i de manera denegatòria la sol·licitud d'informació, sinó que donava un termini d'al·legacions al reclamant.

És així que el reclamant va presentar un escrit el 20.7.2017, en què sol·licitava una entrevista amb el regidor i en aquest escrit va reiterar la seua sol·licitud d'informació al mateix temps que va al·legar en contra dels motius de la denegació per l'Ajuntament. En aquesta data va presentar un escrit de reclamació davant aquest Consell.

Bé és cert que és difícil d'enquadrar l'actuació de l'Ajuntament el 27 de juny de 2017, quan afirma que denegarà l'accés sol·licitat per uns motius, però dóna un termini previ a la resolució. La veritat és que no consta denegació expressa a la sol·licitud d'informació i que malgrat donar un termini d'al·legacions, no ho resol expressament una vegada presentades aquestes, ni contesta a la nova sol·licitud del reclamant.

Així mateix, cal tindre en compte en l'actuació de l'Ajuntament que per mitjà del requeriment d'aquest Consell no va aprofitar aquest termini per a assenyalar-nos si havia resolt expressament la denegació del dret d'accés a la informació que va anunciar el 27 de juny de 2017, tampoc va aprofitar el tràmit ni per a al·legar respecte de la seua denegació de l'accés a la informació.

Així les coses, respecte de la inicial petició d'informació de 23 de maig de 2017 es pot considerar que l'Ajuntament no ha contestat a la sol·licitud d'informació presentada pel reclamant. En conseqüència i en principi entraria en joc la previsió normativa de l'article 17.3 de la Llei 2/2015 valenciana, segons la qual: "Transcorregut el termini màxim per a resoldre sense que s'haja dictat i notificat resolució, la sol·licitud s'entendrà estimada. L'òrgan competent estarà obligat a proporcionar la informació sol·licitada, excepte aquella que poguera entrar en conflicte evident amb altres drets protegits, o aquella la denegació total o parcial de la qual estiguera expressament imposada en una llei. En aquests casos la informació serà dissociada, i es donarà compte motivadament d'aquesta circumstància."

Segons aquesta previsió, la llei autonòmica ha canviat el sentit del silenci negatiu de la llei estatal, i opta pel "silenci positiu". Com hem assenyalat en altres resolucions (per totes, Resolució 14/2016, exp. 3/2015, 06.10.2016, FJ 4t) aquesta opció legislativa ha de ser interpretada com una voluntat clara a favor del sol·licitant d'informació pública. No obstant això, aquest silenci positiu opera amb complexitat en la pràctica. Transcorregut el termini per a resoldre la sol·licitud d'informació, el sol·licitant tindria *prima facie* reconeguda el seu dret a accedir a aquesta, però la realitat és que no ha accedit efectivament a aquesta informació. Per això, una vegada transcorregut aquest termini, el sol·licitant tindria una primera opció, que és dirigir-se a aquesta Administració a la qual va sol·licitar la informació i requerir-la, i expressar ara que vol fer valdre el silenci positiu davant la falta de resposta a la seua sol·licitud. En aquest moment l'òrgan competent haurà de valorar si la informació sol·licitada pot "entrar en conflicte evident amb altres drets protegits, o aquella la denegació total o parcial de la qual estiguera expressament imposada en una llei". Però, tal com ha interpretat aquest Consell en diverses ocasions (entre altres, Resolució 14/2016, de 6 d'octubre), l'establiment del silenci positiu en aplicació de la Llei 2/2015 valenciana no pot deixar els sol·licitants d'informació en pitjor situació que si resultara d'aplicació la regulació del silenci negatiu que estableix la Llei 19/2013 estatal que, teòricament, és més restrictiva del dret d'accés a la informació. Quedar en pitjor situació en raó del silenci positiu seria contrari als objectius perseguits per la legislació valenciana. Per això, ha de considerar-se que el sol·licitant d'informació també pot optar per reclamar directament davant aquest Consell. En aquest mateix sentit (ja per a l'àmbit de l'Administració autonòmica), el Decret 105/2017, de 28 de juliol, del Consell, de desplegament de la Llei 2/2015 valenciana, ha establert en l'article 57: "En el cas que la sol·licitud s'entenguera estimada pel transcurs del termini màxim per a resoldre sense que s'haja dictat i notificat resolució, es podrà presentar

reclamació davant el Consell de Transparència, contra la inactivitat de l'Administració a proporcionar la informació sol·licitada”.

Quart. Així les coses, és procedent analitzar si cal reconèixer el dret d'accés respecte de la informació sol·licitada. No poden admetre's els motius esgrimits per part de l'Ajuntament per a -aparentment- denegar l'accés. D'una altra banda, s'assenyala que el sol·licitant no ha acreditat la representació, si bé el sol·licitant sí que està identificat, que és el que exigeix l'article 17.2.b) Llei 19/2013. I de cap manera cal admetre que procedisca la denegació a l'accés perquè el reclamant mancava d'interés legítim. Un dels trets distintius del dret d'accés a la informació en la nova legislació és precisament que no es requereix aquesta condició d'interessat, ni donar cap motivació per a poder sol·licitar la informació (art. 17.3, Llei 19/2013), sense perjudici que pugui -i en moltes ocasions siga molt convenient- motivar la seua sol·licitud.

I el mateix cal assenyalar per respecte de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, que en l'article 3.1.r.a) reconeix el dret a accedir a la informació ambiental que estiga en poder de les autoritats públiques o en el d'altres subjectes en el seu nom, sense que per a això estiguen obligats a declarar un interès determinat.

Així les coses, i malgrat que no hi ha al·legacions per l'Ajuntament, és procedent rebutjar aquest motiu esgrimit per a desestimar l'accés a la informació sol·licitada.

Cinqué. L'Ajuntament al·lega també genèricament per a anunciar la seua denegació d'informació la protecció de dades personals, sense més argumentació.

Referent a això i com a punt de partida és procedent tindre en compte l'expressament afirmat pel reclamant, ja que en l'escrit de 20.7.2017 assenyala que de cap manera volia conèixer dades personals, sinó “les llicències concedides a aquests locals des de l'inici de l'activitat, fins a les actualment concedides”.

A més que el mateix sol·licitant limita la seua sol·licitud expressament s'ha d'indicar que no pretén accedir a dades personals. D'una altra banda, cal assenyalar que el mateix legislador espanyol, seguint el dret supranacional i comparat, ha expressat en la llei el principi de proporcionalitat, ja que és possible reconèixer un accés parcial en els termes tant de l'article 16, com especialment i per a la protecció de dades, de l'article 15.4t, Llei 19/2013. I és que: “4. No serà aplicable el que s'estableix en els apartats anteriors si l'accés s'efectua amb la dissociació prèvia de les dades de caràcter personal de manera que s'impedisca la identificació de les persones afectades.”

Així les coses, és plenament possible per a l'Ajuntament facilitar un accés anonimitzat, sense dades personals, a la informació sol·licitada, relativa, a més, a persones jurídiques. I l'accés parcial i anonimitzat a la informació sol·licitada continuarà complint les finalitats del reclamant per a la seua sol·licitud, és a dir, li permetrà conèixer la situació jurídic-administrativa dels locals les activitats dels quals pel que sembla li generen molèsties per contaminació acústica.

Però és més, es pot recordar, fins i tot, el parer de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades en l'informe 0390/2013. Aquest és precisament relatiu a la transmissió de les dades identificatives del titular d'una llicència municipal d'obres a tercers que ho sol·liciten emparant-se en la necessitat de conèixer aquestes dades per a l'exercici per aquests d'accions civils contra aquests titulars. I conclou l'AGPD sobre aquest tema que per raó de l'article 15.3.b) de la Llei de transparència [...] caldrà considerar prevalent el dret del sol·licitant quan la sol·licitud es produïska a fi d'exercir un dret en judici, com succeiria en els casos esmentats en la consulta”.

Sobre les bases anteriors, cal ja destriar per raó de la naturalesa de la informació sol·licitada.

Així, és procedent reconèixer el dret d'accés parcial respecte de les llicències concedides sobre vetlladors des d'inici de l'activitat, així com les actualment vigents als locals [redacted], en l'avinguda [redacted] (3 locals paral·lels sense parets mitgeres entre aquests i davall de ma casa), així com l'accés respecte de l'ampliació de la llicència concedida com a PUB a [redacted] del local paral·lel, sense portes, ni façana. El reconeixement ha de ser parcial, ja que s'han d'anonimitzar les dades personals en els termes exposats i així sol·licitats per la part actora. Ha d'afegir-se la natural publicitat que confereix el règim de la concessió d'aquest tipus de llicències. Referent a aquestes el mateix tercer interessat en les seues al·legacions parteix del coneixement d'aquestes llicències pel reclamant i de

cap manera cal considerar que l'accés anonimitzat respecte d'aquestes implique una afectació al "dret a la intimitat i el del meu negoci" que amb una vaga referència que s'esmenten pel tercer interessat en contra de la petició d'informació del reclamant.

Sisé. El reclamant també requereix l'accés a les actes alçades i altres procediments o actuacions sobre els pubs indicats en la seua reclamació. Com s'ha avançat, aquest Consell és competent respecte del règim especial i, si escau, qualificat d'accés a la informació ambiental, al temps de l'aplicació supletòria de la legislació general del dret d'accés a la informació. I com també s'ha assenyalat, si escau, pot considerar-se informació ambiental a la informació sol·licitada.

El tercer interessat en les seues al·legacions es mostra contrari a l'accés a la informació sol·licitada, i afirma que "aquesta sol·licitud d'informació atenta contra el meu dret a la intimitat i el del meu negoci i se sap fefaentment que la informació que poguera rebre aquest senyor seria utilitzada en contra meua."

Doncs bé, com ja s'ha assenyalat, la informació sol·licitada no ha d'incloure dades personals dels tercers interessats i responsables dels locals, ja que aquest dret a la protecció de dades no empara les dades relatives les persones jurídiques i la informació anonimitzada que caldria facilitar-se, no hauria de dur a identificar les persones físiques. Pel que fa a dret mencionat a la intimitat al·legat pel tercer interessat, si bé és cert que les persones jurídiques bé poden ser titulars de diversos dels drets de l'article 18, CE, en aquest cas no s'aprecia quina esfera de la intimitat podria quedar objectivament afectada de la persona jurídica, o, si escau, quin àmbit de secrets o informació confidencial d'aquesta. Qüestió diferent, òbviament, és que com intueix el tercer, la informació sol·licitada pel reclamant potencialment "seria utilitzada en contra meua". En aquest sentit cal assenyalat que l'activació pel reclamant de les vies administratives o judicials o altres garanties d'interessos o drets legítims siga contra el tercer o, per exemple contra l'Ajuntament per la seua acció o inacció contra la contaminació acústica o altres il·legalitats, pot estar protegida pel dret a la tutela efectiva garantit per la Constitució. Com ja hem assenyalat en altres resolucions, sol·licitar informació, si escau, per a defensar drets i interessos pot intensificar, fins i tot, l'abast del dret d'accés a la informació pública.

Així les coses, ni la genèrica al·legació de protecció de dades que va fer l'Administració contra la petició d'informació ni les també vagues referències a la intimitat o generació de possibles danys que han sigut mencionades pel tercer interessat, porten a la denegació de l'accés a la informació sol·licitada.

Seté. En qualsevol cas, i malgrat la falta d'al·legacions davant el dret d'accés a la informació per l'Administració, cal preguntar-se en termes genèrics si procediria una inadmissió o excepció a l'accés en raó de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, i, en termes supletoris, de la Llei 19/2013.

En aquest sentit i com a premissa convé aclarir que si no hi ha actes alçades i altres procediments o actuacions sobre els pubs en relació amb contaminació acústica o l'incompliment de les llicències atorgades, l'Ajuntament haurà d'afirmar amb claredat la inexistència de la informació sol·licitada.

Doncs bé, no és procedent, en principi, considerar que la "sol·licitud es referisca a material en curs d'elaboració o a documents o dades inconcluses. Per aquests últims s'entendran aquells sobre els quals l'autoritat pública estiga treballant activament" (art. 13.1.d) Llei 27/2006, de 18 de juliol. I en termes supletoris, no pot considerar-se que concorre una inadmissió per informació en curs d'elaboració (art. 18.1.a) Llei 19/2013).

En aquest punt cal seguir, en primer terme, la Sentència del Tribunal Suprem de 17 de febrer de 2004, quan afirma respecte d'actes d'inspecció que: "Aquests actes no són -encara que pogueren ser-ho- un element d'un procediment sancionador; com a document públic l'acta està dotada de substantivitat i essència pròpia, així com d'una finalitat concreta com és la de constatació de fets, que podran -o no- ser utilitzats, amb posterioritat, en un altre tipus de procediment. Són el resultat de les actuacions de comprovació i investigació, i podran contindre, fins i tot, una proposta d'actuació. Però, des d'aquesta perspectiva no són documents inconclusos o inacabats, ni la constatació de fets que conté és simplement indicativa o indiciària, ja que aquesta està dotada d'un especial valor probatori al marge de la seua posterior, o no, utilització».

També la Sentència del Tribunal Suprem (Sala Contenciosa Administrativa, Secció 5a) de 17 de febrer de 2004 advoca per evitar una interpretació restrictiva de la legislació ambiental d'accés, ratificant

SAN (Sala Contenciosa Administrativa, Secció 8a) de 29 febrer del 2000, que va anul·lar una resolució del Consell de Seguretat Nuclear, en virtut de la qual s'havia denegat l'accés sol·licitat per una associació ecologista a una sèrie d'actes d'inspecció referides a una hipotètica fuga radioactiva en la factoria d'Acerinox de la localitat de Los Barrios (Cadis).

També cal tindre en compte en aquesta línia la Sentència del Tribunal Suprem (Sala Contenciosa Administrativa, Secció 5a) de 29 de setembre de 2011, que confirma en cassació la STSJ Aragó núm. 160/2008 (Sala Contenciosa Administrativa, Secció 3a), d'11 de març. Segons s'afirma, "no es pot confondre -com pretén l'Administració recurrent- un "informe inconcluso" -és a dir en fase d'esborrany, pendent encara, per exemple, de signatura pel seu autor, o de la seua preceptiva conformitat pel cap de la unitat tècnica corresponent- amb un "expedient inconclus", en el qual figuren successius informes -tots aquests "conclusos"- als quals es podran afegir noves dades o resultats de diferent signe a mesura que avancen les diferents fases del procediment administratiu. En aquest segon supòsit "d'expedient inconclus" o inacabat, perquè encara manca de resolució final d'arxiu, els documents a aquest incorporats [...] són documents evidentment conclusos, encara que el procediment administratiu encara no haja finalitzat i no s'excloua la possibilitat que s'emeten després altres informes d'acord amb les noves dades que, si escau, apareixen durant l'execució del projecte".

Així les coses, no seria procedent fer excepció (en termes de la llei ambiental) o inadmetre (en termes de la legislació de transparència) la informació sol·licitada sobre actes alçades relatives als pubs de referència per considerar que són documents inconclusos o en curs d'elaboració si, com en la jurisprudència referida s'assenyala, els documents o actes ja estan realitzats.

Huité. La sol·licitud s'estén a informació relativa a "altres procediments o actuacions" sobre els pubs de referència que sol·licita el reclamant. Referent a això, cal entendre que la sol·licitud d'informació de procediments o actuacions és relativa al compliment dels requisits de les seues llicències i particularment el vinculat a la contaminació acústica. Malgrat la falta d'al·legacions podria considerar-se, en termes generals, que és procedent una excepció o restricció per raó de la Llei 27/2006, de 18 de juliol i, en termes supletoris, de la Llei 19/2013. En aquest punt, es podria tindre en compte, especialment, les excepcions al dret d'accés de l'article 13. 2 Llei 27/2006, de 18 de juliol, en particular per:

"a) A la confidencialitat dels procediments de les autoritats públiques, quan aquesta confidencialitat estiga prevista en una norma amb rang de llei."

"c) A causes o assumptes subjectes a procediment judicial o en tràmit davant els tribunals, al dret de tutela judicial efectiva o a la capacitat per a realitzar una investigació d'indole penal o disciplinària. Quan la causa o assumpte estiguen subjectes a procediment judicial o en tràmit davant els tribunals, haurà d'identificar-se, en tot cas, l'òrgan judicial davant el qual es tramita."

I en termes supletoris cal tindre en compte les limitacions a l'accés que puguen provindre en raó de l'article 14 Llei 19/2013:

"e) La prevenció, investigació i sanció dels il·lícits penals, administratius o disciplinaris.

f) La igualtat de les parts en els processos judicials i la tutela judicial efectiva.

g) Les funcions administratives de vigilància, inspecció i control.

k) La garantia de la confidencialitat o el secret requerit en processos de presa de decisió."

Doncs bé, en aquest cas, és procedent reconèixer l'accés a la informació sol·licitada en relació amb actes alçades i altres procediments o actuacions sobre els pubs en relació amb contaminació acústica o l'incompliment de les llicències atorgades. I només per al cas de la concreta informació de què es tracte el subjecte obligat després d'una anàlisi concreta i sota una motivació expressa podria, si escau, fer excepció a l'accés a tota -o, si escau, part- de la informació sol·licitada. Hauria de ser el subjecte obligat qui en el moment de materialitzar l'accés que es reconeix al sol·licitant ha de delimitar la informació a facilitar al sol·licitant i, excepcionalment no facilitar la informació i dades concretes requerides, ja que això pot afectar la capacitat d'investigació, dificultar la investigació i sanció d'il·lícits administratius o la seua pròpia funció administrativa de vigilància, inspecció i control.

Així les coses i en virtut del que s'ha afirmat, és procedent reconèixer el dret d'accés a la informació reclamat i, en conseqüència, l'Ajuntament d'Alacant, una vegada anonimitzades les dades personals que s'hi continguén, facilite l'accés a:

- Informació de llicències concedides sobre vetlladors des d'inici de l'activitat, així com les actualment vigents als locals [REDACTED] en l'avinguda [REDACTED]

- Informació de l'ampliació de la llicència concedida com a [REDACTED] del local paral·lel, sense portes, ni façana.

- Actes alçades i altres procediments o actuacions sobre aquests. Referent a això, i en virtut del que s'ha concretat en els fonaments anteriors, haurà d'informar si no hi ha aquestes informacions. Per al cas que sí que n'hi haja, s'haurà de facilitar la informació també amb les dades personals degudament anonimitzades. Així mateix, ha de reconèixer l'accés a la informació sol·licitada i només excepcionalment podrà restringir-la totalment o parcialment per al cas que, de manera concreta i de forma motivada i expressa, considere que la informació pot afectar raonablement els interessos protegits per les excepcions al dret d'accés a la informació referides en el present fonament.

RESOLUCIÓ

Atesos els antecedents i fonaments jurídics descrits, és procedent:

Estimar aquesta reclamació i, per tant, estimar el dret d'accés a la informació del Sr. [REDACTED] i, en conseqüència, una vegada transcorregut el termini de possible recurs sense que tinga notícia de la interposició del recurs pel tercer interessat i una vegada anonimitzades les dades personals que s'hi continguén, facilite l'accés a:

- Informació de llicències concedides sobre vetlladors des d'inici de l'activitat, així com les actualment vigents als locals [REDACTED] en l'avinguda [REDACTED]

- Informació de l'ampliació de la llicència concedida com a [REDACTED] del local paral·lel, sense portes, ni façana.

- Actes alçades i altres procediments o actuacions sobre aquests. Referent a això, i en virtut del que s'ha concretat en els fonaments anteriors, haurà d'informar si no hi ha aquestes informacions. Per al cas que sí que n'hi haja, s'haurà de facilitar la informació també amb les dades personals degudament anonimitzades. Així mateix, ha de facilitar l'accés a aquesta informació sol·licitada i només excepcionalment podrà restringir-la totalment o parcialment per al cas que, de manera concreta i de forma motivada i expressa, considere que la informació pot afectar raonablement els interessos protegits per les excepcions al dret d'accés a la informació referides en el fonament huité.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la notificació, de conformitat amb el que s'estableix en els articles 10 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

**EL PRESIDENT DEL CONSELL DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS
LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN**

[REDACTED]
Ricardo García Macho